Strongirs vísa

1.

Kongur og Strongir de sad over bord

for mangen en gillende fløj

de talte så mangt et gammens ord

nú siglir junkarin Strongir til frú Dagmar

2.

Strongir vilt tú mær boðini bera

og inn fyri Bøjalands kongin at fara

3.

Skal eg inn til Bøjalands fara

tvinni pør klæði vil eg hava

4.

Skal eg inn til Bøjalands gå

tvinni pør klæði má eg fáa.

5.

Tvinni pør klæði liggja til reiðar

og um tit vilja hava fleiri

6.

Tvinni pør klæði liggja í skrín

tey skalt tú hava, fyri ómak tín

7.

De vunde deres sejl så højt i rå

så sejled de til Bøjalands i måneder to

8.

Teir kasta síni akker á hvítan sand

fyrstur steig Strongir fótin á land

9.

Í miðjum græsagarði akslar hann skinn

så går han i loftet for Bøjakongin inn

10.

Mårskindskjole hannem drages på

så monne han ind for Bøjakongen gå

11.

Sølvspændte sko op under sin fod

så går han på slottet med et frit mod

12.

Hil sidder i Bøjakongen over eders bord

kongen af Danmark haver sendt eder ord

13.

Han sender eder ord og liden tale

han vil eders datter til dronning have

14.

Han sender eder ord og bliden ja

han vil eders datter til dronning få

15.

Eg eigi ikki dóttir uttan Dagmar ein

eg havi henni ætlað ein ríkari svein

16.

Hvar skalt tú henni ein ríkari fá

enn kongin av Danmark med alt det han har

17.

Hvar skalt tú henni ein ríkari gifta

mín harri han eigur alt Danmark at skifta

18.

Mín harri hann eigur eitt fiskidýpi

tað rindar honum meira enn alt Bøjalandsríki

19.

Mín harri hann eigur eitt fiskivatn

tað rindar honum meir enn alt Bøjaland

20.

Alt førend du skal min datter få

derom skal terning på talvbordet gå

21.

Alt førend du skal min datter vinde

derom skal terning på talvbordet rinde

22.

Tú set teg niður Strongir leika talv við meg

kåben min sætter jeg i ved

23.

Sætter dú din kåbe i ved

så sætter jeg min kjortel med

24.

Upp leyp Strongir og heldur at gaman

kåpa og kirtil tey bera væl saman

25.

Tann fyrsti gullterningur á talvborðið rann

Strongir tapti, men Dagmar vann

26.

Tú set teg niður Strongir leika talv við meg

gangara mín eg seti í veð

27.

Sætter du din ganger i ved

så sætter jeg min sadel med

28.

Upp stóð Dagmar og heldur at gaman

gangari og sadil tey bera, væl saman

29.

Den anden guldterning på talvbordet randt

Strongir tapti men Dagmar vann

30.

Tú set tey niður Strongir leika talv við meg

æruna mína eg seti í veð

31.

Sætter du din ære i ved

så sætter jeg min herres med

32.

Upp stóð Strongir og heldur at gaman

æra og harri tey bera væl saman

33.

Strongir út av vindeyðanum sá

Krist unni meg sigur í talvi at fá

34.

Den tredje guldterning på talvbordet randt

Dagmar tapti men Strongir vann

35.

Op stod Dagmar så højt hun lo

nú havi eg telva um mína trúgv

36.

Så snart blev silke efter jorden bredt

så blev (hun) Dagmar til stranden ledt

37.

De vundne deres sejl så højt i rå

så sejled de til Danmark i måneder to

38.

Der de kom der ud i sund

da rejstes de bølger fra havets bund

39.

Við aðrari hondini mundi hann stýra

við aðrari helt hann Dagmar dýru

40.

Við aðrari hondini stýrir hann floy

við aðrari heldur hann dýru Dagmar moy

41.

Strongir hann stýrir sínu snekkju for land

danerkongurin, kastar sín gangara eftir sand

42.

Hoyr meg Strongir hvis vit eru eina

er hattar kongsins hestarsveinur

43.

I tie kær Dagmar í tale ei så

det er den herre som i skal få

44.

Skamm fái teg Strongir tú vanst meg í leik

mín harri hann er bæði følin og bleik

45.

Skamm fái teg Strongir tú kundi ei lúgva

mín harri hann hevur bara eitt eyga

46.

Eg gevi tær Strongir mítt reyðargullband

tú før meg aftur til mitt fædreneland

47.

Eg kalli tað ei vera kallmansmaka

reyðargull fyri sína kærastu at taka

48.

Krist give jeg var under Bøjalandsrige

og junkarin Strongir við mína síðu

49.

Krist give jeg var i Bøjakongeland

og junkarin Strongir við mína hond

50.

Teir kasta síni akker á hvítan sand

fyrstur steig Strongir fótín á land

51.

Fyrstur steig Strongir fótín á land

og Dagmar undir hans høgru hond

52.

Så snart blev silke efter jorden bredt

så blev Dagmar på Riberhus ledt

53.

De åd og drak med et frit mod

i tredive dage deres bryllup stod

54.

Der blev stor glæde og end mere gammen

for mange en gillende fløj

foruden al sorg de levede tilsammen

nú siglir junkarin Strongir til frú Danmark